



ΤΙ ΒΛΕΠΩ ΤΙ ΑΚΟΥΩ *

ΥΜΕΝΑΙΟΣ



Αράμεσσα εἰς φύλλα, μόνους συντρόφους ἔχει τὴν αὔραν καὶ τὰς ἀκίνας. Καὶ μὲ αὐτὰς ἀνοίγει περισσότερον τὰ πέταλα τον τὰ δεχθῆ τὴν ζωήν, μὲ δὲ ληγὸν τῆς τὴν ἀγγότητα, μὲ δὲ λογ τῆς τὸ θάλπος. Κάπιοις ξανθομάλλης ἔφηβος, ποῦ ή ζωή του δὴ εἶναι ἄρωμα καὶ χρῶμα, περιπατῶντες στὸν κῆπο. Ἐξαφρα τὸ βλέμμα του, δὲλο γλύκα καὶ περιπάθεια, πίπτει ἐπάρω εἰς τὸ τριανταφυλλένδο ἄνθος.

Ἄλλοιμορον! Τρισαλοίμορον!

Πόσον σύντομη εἶναι ἡ χροά...

Τὸ ἄνθος, τὸ ἀρδότατον καὶ αἰθέριον, ἔμαράνθη.

Τὸ ἄνθος, ἥτο ή Παρθενία. Ὁ ἔφηβος, δέλλιος.

Γελαστή, χαριτωμένη, ἔμαράνθη. Δηλαδή ἐστε φανώθη. Μὲ ἀλλούς λόγους, ἔχόρευσε τὸν χορόν, τὸν δποῖον χορεύει τις, δίχως τὰ χορεύη καὶ τὸν δποῖον ἔφευρεν δέ αἰείνηστος Ἡσαΐας...

Καὶ δύως — τί εἰρωνεία! — πολὺ ἀμφιβάλλω ἀν δέ Ἡσαΐας ἥτο ὑπανδρευμένος...

ξ

EΙΣ ΤΑ 1879

ΤΟΝ ἥκουσα. Μὲ τὰ ἵδια μου αὐτῷ. Μὰ τὰ κάρδαμα, τὸν ἥκουσα τὸν διάλογον, δπως θὰ τὸν γράψω.

Τὰ πρόσωπα δύο. Καὶ φυσικὰ ἡσαν δύο ἀφοῦ εἶναι... διάλογος.

'Εκεῖνος.

Καὶ ἡ αἰωνία 'Εκείνη.

'Εκεῖνος: εὐπιστος. δπως ὅλοι οἱ ἀγαπῶντες. 'Εκείνη: φιλάρεσκος, μὲ ἔνα πόθον, πῶς τὰ φύνεται μικρά, πεταχτή, μπονιπονάκι.

'Εκείνη ἔβαστοντες ἔνα χαρτάκι, τοῦ δποίου η λευκότης εἶχε πρὸ πολλοῦ ἀμφισβητηθῆ νπὸ τῆς παρελεύσεως τῶν ἑτῶν.

Εἰσέρχεται αἰφρηδίως ἐκεῖνος εἰς τὸ δωμάτιον, ισόγειον δωμάτιον, καὶ τὴν βλέπει μὲ τὸ χαρτὶ ἐκεῖτο.

"Οσον εὐπιστος καὶ ἀν ἥτο, ἐκεντήθη ἡ κοιμωμένη χορδὴ τῆς περιεργείας. Τὶ τὰ ἥτο δρα γε τὸ χαρτὶ ἐκεῖνο;

Διστάζει τὰ τὴν ἐρωτήσῃ ἀποτόμως.

— "Ηθελα τὰ ἥξερα... τῆς λέγει.

— 'Α, ξέρω, ξέρω

... Τὶ χροῦ εἶναι αὐτό; ἀπήρτησεν ἐλείνη μὲ μίαν ἐτοιμότητά, ἡ δποία εἰς τοιαύτας περιστάσεις εἶναι τὸ ἀλεξικέραντον τοῦ ψεύδους.

— "Η περιέργειά του ἥρχισεν τὰ μεταβάλλεται εἰς ζηλοτυπίαν.

— Νὰ σοῦ εἰπῶ, φίλε μου, εἶναι συνταγὴ γλυκοῦ. "Ηθελα τὰ σὲ περιποιηθῶ, καὶ ἐζήτησα ἀπὸ μίαν φιλενάδαν μου τὰ μοῦ γράψῃ πῶς κάνονταν τὴν φράσουλα γλυκό - γὰ τὰ σοῦ φτιάσω. .

'Εκεῖνος λιγάνεται ἀπὸ εὐχαρίστησιν.

— "Αν σ' ἐνδιαφέρει πῶς τὸ κάμνονν, μπορεῖς τὰ τὸ διαβάσης, εἴπε μὲ εἰρωνείαν καὶ μὲ ἔνα προκαταβολικὸν νέφος εἰς τὸ πρόσωπον, προάγγελον δυσαρεσκείας ἀν ἐδέχετο τὰ τὸ διαβάση.

'Εκεῖνος, διὰ τὰ μὴ τὴν προσβάλῃ, ἀπεποιήθη.

— "Οταν ἔφυγεν ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν, ἥκουσα ἐκείνην τὰ μονολογῆ.